

# bibliotecarului

Buletin informativ al Bibliotecii Naționale și al Asociației Bibliotecarilor din Republica Moldova

**5 octombrie – ZIUA BIBLIOTECARULUI**



Dacă e să dăm crezare unei știri șocante strecurată într-un pamflet din „Jurnal de Chișinău”, o voce guvernamentală ar fi declarat, în cadrul unei întâlniri cu bibliotecarii, că bibliotecile nu fac parte din cultură. Mare sictir pentru profesia noastră, dar și mai mare e hiba celui cu vorba. Se vede că la noi a persuada vârfurile că rădăcinile unei culturi veritabile se trag din carte, e o întreprindere leit donquijotescă. Gest iremisibil într-o societate promiscuă.

La stați, dar dacă zisa demnitarului e o apoftegmă cu tâlc ascuns? În plus, autorul pamfletului, un savant șugubăț și plin de poante, susține că afirmația cu pricina i-ar fi fost scăpat din gură vorbitorului la o întâlnire cu salariații Bibliotecii Naționale, însă bibliotecarii de la această instituție nu-și amintesc să fi avut o asemenea reuniune. Ce să însemne asta oare? Se vede treaba că la mijloc sunt repercusiunile ars – combinatoriei postmoderne, la care se dedă cu poftă și mai vârstnicul savant, persiflând parcă exercițiile ludice ale autorilor ce țin de acest curent, scoțând în față elementele oarecum periferice spre a le obtura intenționat pe cele esențiale, dar, cuprins de patima jocului său, ajunge să utilizeze oameni vii în calitate de figuri de stil. Și dacă-i așa, atunci apoftegma/butada/gafa de la acea întâlnire închipuită e și a domnului savant. Sau numai a lui?

Să presupunem că e doar a lui. În acest caz, Domnia Sa, bun artist al cuvântului, a găsit o modalitate cvasiparabolică de a da expresie stării de lucruri, situației în care se află bibliotecile.

## CULTURA FACE PARTE DIN BIBLIOTECĂ, TOT AȘA CUM MORILE DE VÂNT FAC PARTE DIN DON QUIJOTE

Această expresie el o așază pe limba demnitarului ales în calitate de figură de stil. Iar demnitarul-personaj, neavând știre de capcana ce i se întinde, a scos întâmplător limba din gură, încât nenorocita expresie a luat și a zburat fără întoarcere.

Dar care-o fi fiind tâlcul acelei expresii? O colegă de generație, care a fost alături de noi când a demarat schimbarea la față a bibliotecilor moldovene dar care a trecut apoi Carpații, cu drag și ușure (nu cum trecea faimosul general rus Alpii), ne scrie de acolo că aici la noi, în anii grei ai tranziției, viața culturală „s-a mutat în bibliotecă”. Ea nu remarcă pe a cui spese s-a produs această performanță, dar în contextul acestor rânduri detaliul ăsta e aproape insignifiant. Esențial este că da, într-adevăr, în perioada aceasta dificilă, incertă, distrugătoare de cultură, bibliotecile noastre au reușit să devină centrele vivace în care nu s-a stins, ci chiar a dat în flacără mai plină viața culturală a republicii noastre. Lucrul acesta te apucă de ochi, așa încât nu are rost să enumăr aici modalitățile, formele și formulele de activitate prin care aceste instituții se fac remarcabile. Știu că sunt banale, vetuste, uzate aceste vorbe care îmi vin acum (îmi scapă de pe peniță ca demnitarului aceuia de pe limbă), dar, totuși, am să le spun: bibliotecile au devenit în anii aceștia de rătăcire aidoma femeilor care în anii de război și pustiire ocroteau focul din vatră... Bibliotecarele Moldovei au dat dovadă de atâta sângeață, de atâta sete de cunoaștere și de activitate creatoare, încât i-au lăsat în urmă, ca nivel profesional și intelectual, pe reprezentanții celorlalte specialități din cultură și poate nu numai. Și iată acum ni se arată tâlcul expresiei aceleia: de vreme ce viața culturală, cultura chiar s-a mutat în bibliotecă, ar fi alogic să afirmăm că bibliotecile

fac parte din cultură. Cum poți să fii cuprins de ceva când el e cuprins de tine, în tine? Cultura e cuprinsă în bibliotecă tot așa cum morile de vânt și chiar Dulcinea au ieșit din imaginația lui Don Quijote. Eheu! Dar Don Quijote a ieșit călare pe cal de unde? Direct din biblioteca sa!

Iată unde am putut să ajung cu gândul grație constatării făcută în scris de colega noastră de peste munți. Apropo, recent ea și-a procurat un aparat de fotografiat, marca „Clusium-Poc-Na”, cu care a făcut un portret de grup al generației de bibliotecari ce a înfăptuit reforma bibliotecară în Basarabia. Iar la dânsa am ajuns cu gândul datorită butadei pe care șugubățul savant a pus-o în gura unui vorbitor oficial. Ce-i nichitastănescianul Râsu-Plânsu pe lângă această pățanie a vorbei! Și cum poate fi nenorocită expresia care a făcut cale gândului meu către draga culegătoare de la distanță (culegătoare virtuală!) a florilor de liliac bibliologic pus de noi?

Ei, ați văzut cum a ieșit un lucru plăcut dintr-o expresie nenorocită? Nu, să nu credeți că faptul acesta se datorează dexterității stilistice a autorului acestor rânduri. El nu a făcut decât să zugrăvească după natură felul de a fi al bibliotecarelor noastre. Căci ele sunt Șeherezadele comunităților, de cuvântul lor atârnă destinul nostru. Ele sunt cenușăresele care-s nevoite să facă bricolaj pentru a supraviețui, dar o fac în așa fel, încât celor ce se uită de la o parte li se pare că munca lor e o sinecură. Și sunt sigur că le invidiază. Iar de Ziua profesională a bibliotecarului invidia lor va deveni o zaviste ca aceea a unor personaje drugiene. Ei, nu e un prilej acesta de a ne bucura împreună de ziua noastră și de a ne felicita reciproc?

**Să vă fie de bine, dragi colegi!  
Fiți fericiți!**

Alexe RĂU



## MESAJ DE FELICITARE

Dragi colegi!  
În contextul  
realității informa-  
ționale moderne  
biblioteca este în  
același timp și ca-  
talizator, și partici-  
pant la procesele  
intelectuale care

transformă informația în cunoaștere și cunoașterea în înțelepciune, bibliotecarilor revenindu-le rolul de gestionari și promotori ai acestor cunoștințe în societate. Afirmarea profesiei într-un climat cultural și educațional adesea ostil nu este un lucru deloc simplu și cere din partea profesioniștilor tenacitate, ambiție și o dragoste deosebită față de meserie. Munca biblio-

tecarului este modestă, dar câtă bunătate și noblețe poartă în sine!

Zilnic, D-voastră dăruieți oamenilor dragoste față de știință, cultură, ajutându-i să devină mai bogați și mai frumoși spiritual.

În ajunul Zilei profesionale a Bibliotecarului din Republica Moldova îmi exprim profunda recunoștință pentru deplina D-voastră dăruire și dragoste față de carte și bibliotecă.

Primiți cele mai sincere felicitări cu ocazia sărbătorii profesionale, dorindu-vă creativitate, succese, cărți valoroase, cititori însetați de cunoștințe, căldură și dragoste în casele D-voastre.

Fie ca munca de zi cu zi să Vă aducă bucurii și prosperitate.

*Ludmila COSTIN, președintele ABRM*

### CU GÂNDUL LA PLĂCINTE CU BRÂNZĂ ÎN GURĂ DE BIBLIOTECAR

În comunitatea noastră bibliotecară toamna se numără... sărbătorile. Cel puțin în primele două luni ale toamnei din acest an. Și mai cu seamă în octombrie. Sigur, prima care trebuie să fie menționată în această ordine de idei este sărbătoarea noastră profesională - Ziua Bibliotecarului. Aniversarea a 60-a a Bibliotecii Științifice a Universității „Alec Russo” din Bălți ar veni, ca anvergură și importanță, pe locul imediat următor. Sau chiar pe primul, căci ziua profesională se produce în fiecare an, în timp ce o aniversare ca cea bălțeană e posibilă doar o dată în viața unei instituții. Vin zvonuri și semne de la nord că va fi o sărbătoare serioasă. Se va da la Bălți un ospăț științific.

Să nu credeți însă că aniversările personale, în special acelea ale unor personalități bibliologice, sunt mai puțin semnificative. Mai ales când e vorba de niște semicentenare. De vreo doi, trei ani biblioteconomistii din generația reformei rotunjesc, unul după altul, această vârstă rodită. În acest an a venit rândul Ludmilei Corghenci și al Veruței Osoianu. GB va publica, în numărul său următor, materiale despre aceste două distinse doamne. Sperăm că va fi și atunci un ospăț spiritual. Dar și culinar, de ce nu? Că doar avem de a face cu două gospodine. Veruța Osoianu, de-o pildă, pe lângă faptul că e un biblioteconomist în continuă schimbare, mai e și o foarte talentată gătitoare de plăcinte cu brânză și cu mărar. S-a ajuns până acolo că chiar și americanii, care au cunoscut-o pe Vera în timpul stagierii sale în iUĂsĂi, trec periodic oceanul, până la noi, expres pentru a gusta încă și încă o dată din plăcinte. Iar Ludmila, care, spre deosebire de Vera, crește nu băiat ci fete, pe care, clar lucru, trebuie să le învețe a fi în viitor bune gospodine, poate fi, din câte am auzit, chiar o formatoare a formatoarelor de gătitoare. Prin urmare, de ce n-am profita și noi de această bună ocazie de a ne înfrupta. Așa că le felicităm cu anticipație, dându-le întâlnire în numărul viitor, când, sperăm... Apropo, având în vedere dieta impusă de medicii redactorului nostru, am prefera vărzare sau cartoflinci.

**La mulți ani!**

*Colectivul redacției GB*

### Ziua Bibliotecarului la Bi- blioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă”

Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă” va sărbători Ziua Bibliotecarului încercând, în primul rând, să o facă cât mai cunoscută celor din afara meseriei și, mai ales, copiilor. În toate serviciile de activitate cu publicul se vor organiza expoziții și discuții în grup despre profesia de bibliotecar, despre personalități marcante care au practicat-o.

În acest an colectivul instituției noastre a încadrat mulți specialiști noi, dintre care unii nu au pregătire specială în domeniu. Festivitatea organizată cu prilejul Zilei Bibliotecarului va fi și un prilej de a-i „consacra” în această meserie, despre care se crede eronat că ar fi foarte simplă. Doar atunci când pătrunzi în tainele ei, îți dai seama cât de multe cunoștințe și abilități îți solicită.

Programul cultural, concursurile, organizate cu participarea tuturor membrilor colectivului, sub coordonarea activului sindical, vor pune în valoare talentele, pasiunile care le au bibliotecarii ca profesioniști și ca simpli oameni.

În acest an vor fi menționați cu diplome cei mai buni bibliotecari: Diploma Ministerului Culturii și Turismului – Eugenia Bejan, Vera Pleșca, Sabina Dodul; Diploma ABRM – Lilia Tcaci, Nadejda Ambroci, Nina Crasnopolschi, Elena Cugut, Tamara Drosu; Diploma Bibliotecii – Mariana Ursu, Natalia Soloha, Maria Tiosa, Svetlana Lisnic, Lilia Artin. De asemenea, vor fi menționate cele mai bune servicii din cadrul Bibliotecii pentru 2005 – Serviciul dezvoltare, evidență, catalogare și indexare a colecțiilor și Filiala de carte românească.

*Eugenia BEJAN, BNC „Ion Creangă”*

# SĂRBĂTOARE ÎN FIECARE ZI



S-au scurs cinci ani de la decretarea Zilei profesionale a Bibliotecarilor – 5 octombrie.

În fiecare an venirea acestei sărbători îmi trezește niște sentimente de bucurie și toto-

dată de tristețe.

Deseori mă întreb – oare are rost această sărbătoare, oare nu este o formalitate în văltoarea multor sărbători profesionale existente?

Formal sunt convins – desigur e bine că măcar o dată în an avem posibilitatea să atragem atenția opiniei publice, a guvernanților, că mai există, că în aceste condiții precare bibliotecarii fac pentru societate mult peste posibilitățile lor, că suntem cu adevărat patrioți ai acestui plai prin promovarea cărții și a științei, că a mai rămas la bibliotecari spiritul de inovare și creativitate.

Cele spuse pot fi argumentate prin multiplele activități organizate de bibliotecari în ultimul timp.

Din ele aș menționa, în primul rând, Congresul al V-lea al Bibliotecarilor din Republica Moldova, tradiționalul „Anul bibliologic” cu topurile și concursurile lui, jubileele bibliotecarilor și ale bibliotecilor, însoțite de seminare, simpozioane, conferințe la temele respective. Mă bucură activitatea de instruire a bibliotecarilor în cadrul cursurilor ținute la Școala de Biblioteconomie, materialele privind activitatea bibliotecilor în publicațiile de specialitate: „Magazin bibliologic”, „Gazeta bibliotecarului”, buletinele editate de Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu” și de bibliotecile universitare.

În acest context și noi, cei de la Biblioteca AGEPI, venim la acest mic jubileu cu dorința de a apropia informația în domeniul proprietății intelectuale de publicul larg, folosind în acest scop și activitățile care se vor desfășura în cadrul sărbătoririi acestui eveniment și anume: participarea la Salonul Național „Carte de învățatură”, ediția a II-a, organizarea în ziua de 5 octombrie a ușilor deschise

pentru studenți și bibliotecari, desfășurarea expoziției „Din activitatea Bibliotecii AGEPI” etc.

În prezent Biblioteca AGEPI are relații de colaborare cu peste 50 de biblioteci: republicane, universitare, municipale, raionale și cele specializate, acordându-le asistență în completarea și organizarea colecțiilor din domeniul proprietății intelectuale.

Dar revin la gândurile de la început. Probabil orice sărbătoare e însoțită și de un sentiment de tristețe. Tristețea vine de la faptul că nu suntem apreciați la justa noastră valoare, nu suntem remunerați la nivelul cuvenit, bibliotecile nu sunt înzestrate cu echipament și utilaj necesar, colecțiile nu se completează suficient, și atunci rămânem la convingerea că suntem întrebați și solicitați doar de cititorii noștri, cărora ne străduim să le facem sărbătoare în fiecare zi, odată cu deschiderea ușilor bibliotecilor.

*Petru RACU,  
șeful Bibliotecii AGEPI*

## BIBLIOTECARUL E HAMAL, CONTABIL ȘI... BAZĂ DE DATE

Începutul anului de studii i-a surprins pe bibliotecarii din școli cu broboane de sudoare pe frunte. Dar nu emoțiile sau căldura, ce până mai ieri părea că se-nstăpânise pe plaiurile mioritice, erau de vină, ci căratul cărților. Incredibil, dar adevărat, bibliotecarii au fost nevoiți timp de câteva zile să uite de meseria lor și să îmbrățișeze una nouă – cea de hamal. Itinerarul era clar stabilit: în depozitul Direcției municipale sau raionale de învățământ se găseau manualele care trebuiau încărcate în taxi, apoi transportate la școală și cărate în bibliotecă. Unii bibliotecari au participat și la descărcarea manualelor din mașinile venite direct de la edituri în curtea direcțiilor de învățământ, după care au urmat programul descris mai sus. Nu se plâng – majoritatea bibliotecarilor sunt femei – că s-au văzut nevoite să-și crească bicepsii, însă le doare că nimeni din conducere nu ia atitudine față de eforturile pe care le depun, de parcă așa ar fi firesc să se întâmple. De un spor salarial sau cel puțin de o primă din partea statului pentru truditul la ridicarea sutelor de kg de cărți nu pomenește nimeni. Cei 50 de lei pe care-i primesc suplimentar sunt „o recompensă” pentru muncile de contabilitate, pe care tot ele, bibliotecarele, sunt obligate să le presteze.

În anul curent, acești amici ai cărților au treabă până peste cap. Dar nu cu îmbogățirea fondului de carte, cum ar fi firesc, ci cu manualele, care au fost editate și reeditate într-un număr foarte mare. Pe mese stau teanc câteva registre de evidență a manualelor, borderouri ce cuprind denumirea cărții, clasa, numele profesorului, semnătura și banii ce se cuvin pentru închirierea acestora. Alături – pe niște ciorne – calcule minuțioase, până la ultimul bănuț. „Cărtarii” nu au dreptul la eroare, căci dacă se întâmplă să greșească, banii lipsă îi scot din propriul buzunar. Sunt obosiți de-atâta lucru, de „statul” în bibliotecă până noaptea târziu, de calcule, de documentația pe care trebuie s-o pună la punct. Să fie oare asta menirea bibliotecarului? În febra acestei plictisitoare munci de rutină, abia de mai re-

ușesc să-și facă meseria – să ofere literatură și să altoiască dragostea de carte elevilor.

Problema cu manualele s-a agravat de când a fost acceptată propunerea ca acestea să nu depășească termenul de „exploatare” de cinci ani.

Astfel, sarcina bibliotecarilor s-a dublat, în timp ce salariile au rămas derizorii. Se bucură ei că rafturile sunt pline cu cărți noi, însă îi deranjează indiferența față de cărțile așa-zis vechi, după care s-ar mai putea studia. Bunăoară, manualele care nu sunt folosite zilnic: cele de fizică, chimie, biologie, istorie, muzică etc. sunt într-o stare bună și pot fi utilizate în continuare în procesul de instruire. Ele însă vor fi trecute la pierdere și date la maculatură. În 2005 s-au cheltuit 32 mln. 700 mii lei pentru editarea a șase titluri de manuale și reeditarea altor 30. Din acestea 30, doar șase au conținutul modificat, celelalte au rămas intacte. Apare întrebarea: am ajuns atât de bogăți, încât să ne permitem să trimitem la tăiat manuale valoroase din toate punctele de vedere, doar pentru că s-au recuperat în acești cinci ani? Nu s-a găsit o altă destinație pentru banii acumulați din închirieri în Fondul extrabugetar pentru manuale?

În prezent școlile din întreaga republică duc dorul dicționarilor enciclopedice, a celor ilustrate, a enciclopediilor, a DEX-urilor... La capitolul materiale didactice situația este la fel de gravă. Elevii sunt nevoiți să-și procure adăugător atlase sau să vină cu o bucată de lemn subsuoară la ora de educație tehnologică. Ce-i drept, Ministerul Educației a oferit bani instituțiilor pentru procurarea cărților sau materialelor didactice, dar, după spusele bibliotecarelor, achizițiile au fost modeste, deoarece acestea sunt foarte scumpe, iar banii – puțini.

Cam așa se derulează în mare munca zilnică a bibliotecarilor, care pe lângă experiența de hamal și contabil își mai însușesc una – cea de bază de date, ce suplinește în prezent lipsa calculatoarelor din bibliotecile școlare.

*Daniela GALAI*

## AUTORITĂȚILE MOLDOVENE ÎNCEP SĂ DEA CURS DEMERSURILOR BIBLIOTECARILOR

Cu luni în urmă, Asociația Bibliotecarilor și Consiliul Biblioteconomic Național au adoptat, în ședință comună, un set de propuneri adresat autorităților de vârf ale republicii în vederea revigorării sistemului național de biblioteci, în special al acelor din spațiul rural. Pachetul de propuneri se pivoțează pe patru probleme cardinale ale biblioteconomiei noastre: 1) salarizarea bibliotecarilor, 2) îmbunătățirea radicală a stării imobilelor în care funcționează bibliotecile, 3) actualizarea substanțială a colecțiilor de bibliotecă prin alocarea unor mijloace suficiente pentru achizițiile de carte și 4) modernizarea, redotarea bibliotecilor și includerea lor ca protagoniste ale informatizării societății moldovene. Au fost propuse o serie de idei concrete, promovarea la nivel înalt a cărora ar însemna o ameliorare vizibilă a situației, între care: revizuirea legislației referitoare la salarizarea bibliotecarilor, dublarea soldei lor și efectuarea plăților pentru vechimea în muncă; organizarea unui telemaraton pentru colectarea de mijloace în vederea reparației sediilor bibliotecilor, alocarea în acest scop a unor resurse financiare suplimentare din bugetul republican; aprobarea de către guvern a Programului național de consolidare a rolului bibliotecilor

în informatizarea societății, elaborat și propus în anul trecut de CBN și ABRM, dar căruia nu i s-a dat curs; elaborarea unui program național de editare a cărților pentru biblioteci și efectuarea de achiziții centralizate, în special pentru bibliotecile din spațiul rural.

Demersul a fost adresat Președinției, Parlamentului și Guvernului, dar răspunsul a parvenit de la Ministerul Culturii și Turismului, care, într-o scrisoare, informează comunitatea bibliotecară că pentru biblioteci s-au făcut un șir întreg de lucruri capitale, încât demersurile înaintate mai că ar fi nejustificate. Totuși, la finele scrisorii se spune că toate problemele scoase pe tapet de Asociație și de Consiliu vor fi în vizorul Ministerului pe viitor.

Și când să se înrădăcineze deziluzia celor ce au adresat demersul, au început a ieși la iveală, una câte una, vești că autoritățile mai înalte decât ministerul au abordat un pic mai altfel demersul în cauză, luându-l la „control operativ” și întreprinzând, tot una câte una, măsuri îmbucurătoare. Astfel, Guvernul a luat o decizie, publicată în Monitorul oficial, de a aloca suplimentar de la buget sume mari pentru reparația capitală a unor instituții de cultură, între care Bibliotecii Naționale i-au fost repartizate trei milioane lei

pentru reparația capitală a celor două clădiri în care este așezată. Să sperăm că șicanele birocratice atât de proeminente la noi vor fi înlăturate, încât să se reușească însușirea în doar trei luni a unei sume atât de importante, o eventuală reușită în acest sens putând fi egalată cu o faptă de eroism. Directorul general al BNRM așa ne-a și relatat: „În aceste trei luni, pentru a reuși să folosim pe deplin această sumă, noi ne vom afla ca și cum în stare de război”. Să le dorim, deci, izbândă.

Surse demne de încredere din Guvern ne-au relatat că acolo au fost acumulate informațiile privind starea clădirilor bibliotecilor din teritoriu și se pregătește o hotărâre specială privind alocarea de mijloace financiare pentru reparația lor.

Dna Lidia Popodneac de la Televiziunea Națională ne-a relatat că din porunca autorităților supreme ale republicii, se pregătește un telemaraton în vederea colectării de mijloace pentru biblioteci care se va produce în a doua decadă a lui octombrie.

Așadar, se pare că partea de deasupra a icebergului s-a pus în mișcare, făcându-ne semne de bun augur. Să vedem ce se va întâmpla cu straturile de sub apă.

*Pentru GB, Nina Albot*

## „CONFLUENȚE BIBLIOLOGICE” —

Așa se numește revista de biblioteconomie și știința informării fondată de Biblioteca Științifică a Universității „Alec Russo” din Bălți. Când ne-a parvenit în redacție numărul zero al acestui periodic nou-născut, ne-a atras atenția și ne-a bucurat ochiul ținuta sărbătorească a lui. Și e firesc să fie așa pentru că premiera aceasta e prilejuită de aniversarea a 60-a a universității bălțene, care se va marca oficial în luna octombrie. Am înțeles că atunci se va și difuza întreg tirajul, așa că dacă vă vine invitația la jubileu, să o onorați numaidecât ca să vă alegeți cu câte un număr de revistă proaspătă. O prezentare mai amplă a acestui număr inaugural o facem în nr. 3-4 pe anul 2005 al revistei „Magazin bibliologic”, număr consacrat și el Bibliotecii Universitare de la Bălți și coordonat, împreună cu mine de Elena Harconiță. Dar și această revistă se va difuza tot la sărbătoarea de la Bălți. Până atunci, vă dăm doar câteva informații. O surpriză plăcută e că în postură de redactor-șef al noii reviste se produce cunoscutul literat, om de

cultură și profesor universitar bălțean Anatol Moraru. În cuvântul său inaugural, el face o paralelă, sub aspectul programului de intenții, între „Confluențe bibliologice” și „Dacia literară” a lui Mihail Kogălniceanu. Veți citi și veți vedea dacă declarația lui își are acoperire prin felul de a fi al revistei bibliotecarilor de la Bălți. Director al revistei este, desigur, dna Elena Harconiță, deci ea este cea cu cheltuiala. Dar nu numai, căci în acest număr zero ea e prezentă cu niște articole pline de substanță și de noblețe. Ceilalți autori, adică bibliotecarele fruntașe ale BȘU „Alec Russo” în mijlocul cărora sclipește neastâmpăratul Radu Moțoc de la Galați, țin isonul. Pe scurt, e o realizare ca la nord și e o contribuție importantă la mișcarea ideilor bibliologice în Moldova.

Da, să nu uit. Revista are număr ISSN, ceea ce înseamnă că, iată, Camera Națională a Cărții a soluționat și această problemă. Nutrim speranța că ne vom alege cu un număr de înregistrare internațională și noi.

*Alexe RĂU*



# CUM SĂRBĂTORESC ZIUA PROFESIONALĂ BIBLIOTECARII ULIM-IȘTI

Bibliotecarii ULIM țin mult la ziua profesională, consemnarea acesteia fiind precedată de o activitate pregătitoare complexă: pregătirea și editarea buletinului departamental „Pro Libris”, elaborarea unui concept special (pentru fiecare an în parte); elaborarea și remiterea către rector a unui demers de stimulare materială etc.

De regulă, la organizarea Zilei bibliotecarului administrația DIB ULIM desemnează sarcina unei persoane concrete, responsabilă pentru elaborarea conceptului (aplicarea regulii manageriale „atribuirea sarcinii” în circuit). În acest fel este valorificată creativitatea angajaților, implementând scenarii / concepte originale, atractive, noi. De exemplu, în anul 2004 toți angajații DIB ULIM au pri-

mit diplome de excelență, fiind nominalizați la capitolele: „Cel mai bun bibliotecar analist”, „Cel mai stilat bibliotecar”, „Cel mai agreat bibliotecar”, „Cel mai bun bibliotecar – pacifist” etc. Toate aceste diplome au fost însoțite de aprecieri frumoase, cuvinte merituose. Atmosfera degajată, prezența reprezentanților rectoratului, departamentelor universitare au oferit un context specific sărbătorii.

În fiecare an, la 5 octombrie, cei care intră în blocul central ULIM, au prilejul să citească adresarea (ea este afișată în jurul orei 7 dimineața) cu următorul conținut: „Dragi studenți, profesori, toți cei care apreciază informația! Bibliotecarii ULIM, alături de toți bibliotecarii din Republica Moldova, consemnează azi Ziua profesională. Vă așteptăm în spațiile noastre funcționale cu sugestii, propuneri, dar mai ales cuvinte frumoase la adresa biblio-

tecarilor!”. Pentru decanate în această zi difuzăm „fluturași”, semne de carte cu text „serios”, dar și aluzii la Sărbătoarea profesională. Dacă nu ne vom promova noi, atunci cine? De fapt, suntem apreciați, văzuți în comunitatea universitară, dar o campanie promoțională este de un real folos. Mulți reprezentanți ai altor profesii (de ex., cadre didactice) în fiecare an, asistând la consemnarea Zilei Bibliotecarului în comunitatea universitară, constată: „Uite, ne-ați demonstrat cum se consemnează o zi profesională!”.

La părerea mea, Biua bibliotecarului trebuie consemnată, dar în circumstanțele create e necesar să fie, în primul rând, promovată. Să ne impunem prin fapte concrete, care ar demonstra indispensabilitatea noastră în comunitate.

*Ludmila CORGHENCI,  
director adjunct DIB ULIM*

# OMAGIU BIBLIOTECARILOR DIN IALOVENI

La început a fost Cuvântul. Cuvântul rostit și scris în Carte. Cărțile – purtătoare a cunoașterii. Cunoștințele tălmăcite în Cărți și adunate în Templul Valorilor Spirituale cu nume BIBLIOTECA. Apoi BIBLIOTECARUL cu nobila sa datorie de a promova valori spirituale țesute de cele mai înalte minți omenești.



Să poposim un pic la bibliotecarii din raionul Ialoveni. Un studiu a constatat, că în bibliotecile raionului Ialoveni lucrează 85 de persoane (47 bibliotecari, 37 alt personal, 1 informatician). Procesul de servire a beneficiarilor este efectuat de 48 bibliotecari, dintre care 19 sunt cu studii superioare și numai 12 de specialitate; 29 cu studii medii și numai 18 de specialitate, un bibliotecar cu studii gimnaziale. În biblioteci sunt angajați cu specialitățile: pedagog, agronom, laborant vinificație, tehnolog, persoane cu studii medii, gimnaziale. Din analiza vechimii de muncă a personalului, s-a stabilit că 71% (din numărul total al bibliotecarilor angajați) dețin o experiență bogată de muncă. Cei care sunt la cârma bibliotecilor azi, chiar dacă nu toți au studii speciale, au autoinstruirea și experiența acumulată în baza dorinței de a fi și rămâne la funcția de bibliotecar, prin dăruirea de sine, ce menține în comunitatea respectivă prestigiul cărții și al bibliotecii. De fiecare dată când ne întâlnim la ședințe, seminare, concursuri profesionale, la diverse activități culturale sunt surprinși de ținuta bibliotecarului. Există ceva în ținuta umană și profesională a bibliotecarului, există o putere aparte, tainică, un atașament sincer de meseria aleasă și munca perseverentă.

Bibliotecarul este acela, care creează mereu condiții de utilizare eficientă a spiritului uman zidit în cărți, în informație, pe care îl exprimă și-l împărtășește cititorilor prin mijloace moderne, ce dau posibilitate ca cititorii să-l asimileze în viața cotidiană. În astfel de ipostază sunt bibliotecarii Bibliotecii publice „P. Ștefănuță” din orașul Ialoveni. Una din cele mai mari realizări, în condițiile economice de astăzi, este obținerea și implementarea în activitatea bibliotecii a proiectului „Sala Multimedia” (în valoare de 4 mii dolari). Dna Lidia Rusu, directorul de proiect prin „Fundatia Soros Moldova”, a obținut pentru inaugurarea sălii 4 calculatoare cu întregul echipament pentru funcționare în rețea, multiplicare, scanare și internet. Astfel beneficiarii orașului Ialoveni au posibilitatea să utilizeze calculatorul și să acceseze informația electronică prin Internet.

Bibliotecarul are nobila misiune de a sta la cârma formării deprinderilor de lectură, de a menține setea de cunoaștere a înțelepciunii adunată în cărți. Și aici vin bibliotecarii din Filiala de carte românească „N. Titulescu” orașul Ialoveni, care acum au aniversat 10 ani de la înființare. În acest deceniu biblioteca a devenit un lăcaș al comorii spiritului cărții românești. „Ne-am străduit să facem o instituție vie, prezentă în fața comunității, unde să înceapă conceptul de Casă Mare, de Duminică a Sufletului, Zestre a Neamului”, spuneau bibliotecarele Valentina Plămădeală, Maria Gândea la o Masa rotundă. Străduința lor și a tuturor colaboratorilor bibliotecii orașenești Ialoveni, s-a confirmat prin inaugurarea, în data de 27 august 2005, a Oficiului de carte engleză și a Pinacotecii (oficiul de arte frumoase) în sediul Filialei „Nicolae Titulescu”. Colaborarea cu Biblioteca Județeană „Ion Minulescu” din Slatina, Olt a fost destul de fructuoasă. Consiliul județean Olt din România a donat Pinacotecii 35 vase de artizanat din ceramică; ilustrul pictor oltean Traian Zorzoliu, directorul Muzeului Drăgănești, Olt a donat 17 tablouri. Importantă este donația de carte engleză cu valoarea estimativă de circa 11.154 dolari SUA.

Nici o sarcină nu are o valoare mai considerabilă și nu merită o mai mare cinste decât cea ce face în serviciul comunității un bibliotecar competent și serios. Misiunea bibliotecarilor din localitățile rurale Mileștii Mici, Țâpala, Rezeni, Horăști, Ulmu, Bardar, Cigârteni, de a transforma biblioteca într-un centru de informare și documentare, într-un instrument eficient de muncă intelectuală în comunitățile rurale s-a extins în direcția soluționării celor mai arzătoare probleme ale societății: traficul de ființe umane, fenomenul drogării, alcoolismului, SIDA. Acești bibliotecari prin efortul de parteneriat cu organizațiile publice locale, cu organizațiile neguvernamentale, cu toate categoriile comunității locale și cu participare a medicilor, profesorilor, preotului satului, părinților, funcționarilor publici, Centrului național „SIDA”, organizației internaționale „La strada”, au reușit să sensibilizeze opinia publică la combaterea acestor vicii.

Programul „Satul Moldovenesc” demarat de către Guvernul Republicii Moldova, pe lângă cerințele de reabilitare a edificiilor culturale, a turismului rural impune promovarea istoricului satului, specificul și autenticitatea lui. Unul din segmentele concursului raional profesional „Cel mai bun bibliotecar din raion” se numește „File din istoria localității”. Și aici bibliotecarii din satele Molești, Ruseștii Noi, Puhoi, Horăști, Malcoci, Alexandrovca, au realizat, pentru spectatorii sătești și bibliotecarii din raion adevărate spectacole de împărtășire a experienței profesionale la capitolul colectare, conservare și promovare a istoriei localității. La finele unei activități prezentate de către Vera Rusu, bibliotecara satului, doamna Lidia Ganea, profesoara de limbă și literatură română din liceul teoretic Ruseștii Noi, mi-a mărturisit următoarele cuvinte : „Această bibliotecară ce lucrează cu cartea este cu suflet frumos, iar inima ei e asemenea unei candelă aprinse pentru cărțile născute și nenăscute încă despre istoria baștinii, inimă care, împreună cu Carte, mobilizează și îmbogățesc spiritul a noi și noi generații ...”.

„Omul sfințește locul” – spune un vechi proverb. Acest proverb se potrivește bine laureaților concursului „ Cel mai bun bibliotecar din raion”, care sunt: Lidia Rusu, șefa ser-



viciului relații cu publicul, Biblioteca publică orășenească „P. Ștefănuță”, Ialoveni; Liuba Rusu, bibliotecar superior, Filiala publică pentru copii din orașul Ialoveni; Tamara Ciobanu, șefa Bibliotecii publice din satul Molești; Valentina Plămădeală, șefa Filialei de carte românească „N. Titulescu”, Ialoveni; Eugenia Ciocan, șefa Bibliotecii publice din satul Malcoci; Vera Rusu, șefa Bibliotecii publice din comuna Ruseștii Noi. De fapt concursul bibliotecarilor, deja în a doua ediție, are scopul activizării autoinstruirii și perfecționării continue a cadrelor din bibliotecile publice, formarea unei imagini pozitive a bibliotecii ca instituție de cultură și centru de informare în comunitate și se desfășoară în două etape. Prima etapă (ianuarie – februarie), ca bază de evaluare este activitatea realizată de către bibliotecari în anul precedent, aprecierea activității bibliotecarului în teren de către administrația locală și prezentarea eselui de autoevaluare până la 1 martie. Etapa a doua (martie – septembrie) include diverse chestionări și testări cu scopul determinării abilităților de creativitate, calităților, performanțelor profesionale, cât și prezentarea pentru concurs a unui proiect de promovare a bibliotecii în comunitate până la 15 mai. Concursul este o modalitate de dezvoltare și creștere profesională.

Date statistice, într-un total credibile, atestă că în sistemul bibliotecar fidelitatea față de profesie este la o cotă maximă, respectiv fluctuația cadrelor fiind dintre cele mai reduse printre profesiunile din raion. Bibliotecarii rămân a fi entuziaști și se consacră acestei profesii atât de utile societății, statului, omenirii. Deși au salarii mici, nu părăsesc biblioteca, nu caută munci mai bine plătite. Există, pe cât este de posibilă în condițiile noastre economice, susținerea bibliotecilor din partea Consiliului Raional Ialoveni și a Secției Cultură. Au fost achiziționate cărți în valoare de 300 mii lei, câte 2,8 cărți pe cap de locuitor. Printr-o decizie a Consiliului Raional s-a aprobat un adaus de 20% la salariul bibliotecarului începând cu 1 octombrie 2004.

Sărbătoarea profesională a Bibliotecarului ne readuce la gândul, că orice muncă practică de om spre binele său și al celor din jur pornește de la același izvor – sacral izvor al cunoștințelor. **Vă dorim să vă bucurați mereu rezultatul muncii Dumneavoastră, iar neboseala să vă fie răsplătită și completată mereu prin forța permanentă a setei de viață, de frumos, de perfecțiune. Fie ca darnicul octombrie să vă strecoare în inimi multă lumină, să fiți cuprinși de stimă și dragoste, să aveți bucurie de sănătate, de pace în casă și în suflet, de pâine pe masă, de realizări și performanțe.**

*Maria CIOBANU,  
specialist principal, Secția cultură Ialoveni*

## LUMEA LUI IURIE COLESNIC

Cu prilejul semicentenarului harnicului și valorosului cercetător, scriitor, poet Iurie Colesnic am avut deosebită plăcere și onoare să concepem împreună cu el și să realizăm proiectul unei expoziții-eveniment cu totul deosebite, titlul căreia era ca și titlul acestui articol: „Lumea lui Iurie Colesnic”. De obicei, în preajma Zilei profesionale a bibliotecarului, spre a da exemple de urmat tinerilor bibliotecari, și GB, și alte publicații caută modele și exemple în trecut. Exemple reușite, desigur, n-am ce spune. Dar de ce n-am da ca model și un om viu, din zilele noastre? Iurie Colesnic merită să fie și este un astfel de model. El, de fapt, e omul nostru, adică face parte din familia bibliotecară. Un bibliograf mai iscusit ca dânsul poți găsi mai rar. Un specialist în ceea ce privește cercetarea și documentarea bibliografică – de asemenea. În plus, el e omniprezent în viața bibliotecară, e mereu printre noi. Să lucrezi cu el este nu numai plăcut, ci și foarte instructiv, căci el e o adevărată enciclopedie. Într-adevăr, în conștiința lui s-a cuibărit o lume întreagă. De unde și titlul expoziției. Am ales genul expozițional de travelling, după modelul expoziției consacrate, acum trei ani, lui Marcel Proust. Dar cu nuanțările de rigoare, căci Iurie Colesnic este, pe de o parte un om al locului, pe de alta – se deosebește prin concepția de viață de prozatorul francez. Anii „de creștere” la Dereneu (care continuă și la Chișinău căci Iurie crește nelimitat în spiritul său), anii copilăriei fac subiectul primei rubrici. Compartimente deosebite am consacrat cărților, operelor de artă, lucrurilor care l-au marcat și l-au format ca intelectual și ca scriitor, lecturilor interzise, cum le zice el, adică cărților proscrie de regimul sovietic pe care le citea pe ascuns, ca și ceilalți colegi de generație, apoi rubrici consacrate activităților sale de cercetător, istoric și critic literar, publicist, editor. Iurie Colesnic este membru al colegiilor de redacție și autor frecvent al „Calendarului național” și al revistei „Magazin bibliologic” editate de BNRM, așa încât nu am putut să nu consacram un compartiment și acestui aspect. În sfârșit, la rubrica „Iurie Colesnic văzut de alții” am inclus publicații și mărturii care ni-l prezintă în diferite ipostaze, stări și situații pe omul și creatorul Colesnic. Expoziția s-a bucurat de mare audiență printre studenți, savanți, profesori și scriitori, iar Haralambie Moraru, care a început să scrie o carte despre Iurie Colesnic, s-a documentat toată luna la expoziția noastră și se pare că a preluat pentru cartea sa chiar compoziția elaborată de noi.

Tot de ziua lui Iurie am fost invitată și am participat la memorabila lansare a biobibliografiei „Iurie Colesnic”, elaborată și editată de Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu” din Chișinău, acțiune culturală în cadrul căreia dna Lidia Kulikovski, directorul general al bibliotecii, a încercat să se producă în ipostază de exeget, dând citire unui studiu despre viața și opera sărbătoritului.

*Raisa MELNIC*





## CONFERINȚA TINERILOR BIBLIOTECARI

Tânărul Club al Tinerilor Bibliotecari de la Biblioteca Națională și-a făcut tradiția de a marca sărbătoarea profesională Ziua Bibliotecarului printr-o conferință științifică, comunicările fiind prezentate în exclusivitate de membrii clubului. Cititorii GB știu deja, după publicațiile noastre,

că am organizat până acum câteva conferințe, am compus, cu sprijinul dlui Alexe Rău (care este și ctitorul clubului nostru) imnul Clubului, avem emblema noastră. La conferințe, care sunt organizate chiar de Ziua Bibliotecarului, participă întreg colectivul BNRM, care ne ascultă și ne apreciază. Din această cauză, la prima ediție a conferinței noastre am avut mari emoții, mai ales că la noi în bibliotecă mai există și tradiția dinastiilor de bibliotecari, așa încât ne urmăreau din sală, cu ochi tandri, dar și foarte exigenți, mamele noastre. În acest an am ales drept generic al conferinței tema managementului. Administrația BNRM ne implică deja, puțin câte puțin, în activitatea managerială, uneori chiar și în procesul de elaborare și de luare a deciziilor, așa că tema aceasta a început să ne intereseze tot mai mult. Noi vrem să fim pregătiți pentru momentul (care dorim să fie tot mai îndepărtat) când generația noastră va veni „la putere”. Avem în fața noastră generația performantă a dlui Alexe Rău, care, la rândul-i, vine după generația merituosă a lui Ganenco, așa încât avem foarte mult de muncit ca să atingem nivelul lor. Necum să-i mai și întrecem nițel, ca să continuăm, cel puțin în aparență, linia progresului. Ce să vă mai relatez? În numele Clubului Tinerilor Bibliotecari adresez tuturor cititorilor GB calde felicitări cu ocazia sărbătorii noastre profesionale. Și vă invit la conferința noastră. Dar fiți mai indulgenți cu noi . . .

Aliona MANDEA

## ȘTIRI DE PE MAPAMOND!

### Bulgaria

Biblioteca Națională „Sf. Cyril și Methodius” din Sofia planifică crearea arhivei digitale a materialelor sale. Ministerul Culturii și Turismului a alocat o subvenție de 421, 300 dolari pentru acest proiect.

### Ungaria

Guvernul Rusiei a decis restituirea unei mari colecții de cărți confiscate de la Colegiul Sarospatak, care ține de biserica reformată ungară, în timpul celui de-al doilea război mondial. Colecția este depozitată într-o bibliotecă științifică din orașul rusesc Nijni Novgorod.

### Quebec

Recunoscut drept „cel mai important proiect cultural al ultimei decade” Marea Bibliotecă din Quebec și-a deschis ușile pentru cei peste 20 000 de cititori din Montreal.

Construcția clădirii cu șase etaje a început în iulie 2001 și a fost finanțată din mijloacele provinciei la un cost de 114, 2 milioane dolari SUA. În această sumă a intrat și echiparea bibliotecii.

### Japonia

Biblioteca Națională a Japoniei și Universitatea Maryland, SUA au semnat un acord privind prezervarea și digitizarea a 71.000 cărți din colecția bibliotecii universitare.

Colecția conține cărți rare japoneze editate după război, în anii 1945 - 1949. Primele urmează a fi digitizate un set de 8 mii de cărți pentru copii.

Biblia „într-o sută de minute”  
**Într-un spațiu sacru – Catedrala Canterbury, din Anglia – a fost lansată o versiune ultraprescurtată a Bibliiei.**

Editura care a tipărit-o susține că e formatul ideal pentru cei care nu au timp sau aplecare să citească originalul.

### Accesibilitate

**Fiecare a fost expedită într-un paragraf și când am ajuns la pagina cinci lui Moise i se încredințaseră deja tablele legii, cu cele zece porunci.**

### Teologul Rhidian Brook:

„Biblia pe scurt? De ce nu într-o lume grăbită până la epuizare și tot mai laică”.

Reverendul Michael Hinton a petrecut doi ani rezumând cele 66 de cărți care alcătuiesc Biblia.

Rezultatul, pur aritmetic, înseamnă 20.000 de cuvinte, care pot fi citite în mai puțin de două ore.

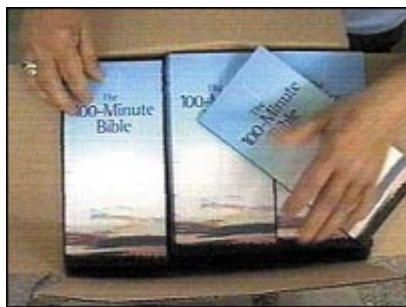
De aceea i se și spune „Biblia într-o sută de minute” - de la Geneză la Apocalipsă.

Unul dintre episcopii Bisericii Anglicane, Reverendul John Pritchard, care a fost consultat înainte de publicarea acestei mini-Bibliei, a adus

un argument pe care nici măcar tradiționaliștii nu îl prea pot respinge.

„Cum putem face Biblia mai accesibilă? Firește că totul e simplificat, dar povestea rămâne,” spune reverendul Pritchard, care speră că oamenii își vor spune „ah, e o istorie interesantă, îmi place, vreau să aflu mai multe”.

## BIBLIA PE SCURT



### Dezamăgire

Teologul Rhidian Brook a citit volumul lansat la Catedrala din Canterbury și mărturisește că a avut uneori sentimentul că citește un fel de punctaj.

„Facerea a fost expedită într-un paragraf și când am ajuns la pagina cinci, lui Moise i se încredințaseră deja

tablele legii, cu cele zece porunci. Am fost cam dezamăgit când am ajuns la profeți, spusele lor n-au prea fost amintite. În schimb, povestea lui Iona apare întreagă, ceea ce e foarte bine, fiindcă arată că Dumnezeu manifestă mai multă compasiune decât oamenii.”

Un alt cititor, ziaristul John Crace, crede că noua versiune reflectă fidel originalul, dar spune că s-ar putea ca acest lucru să nu fie îndeajuns ca să atragă noi cititori.

**Firește că totul e simplificat, dar povestea rămâne**

Reverendul John Pritchard:

„Dacă judecăm din perspectiva unui rezumat, respectă foarte mult originalul, în sensul că originalul a fost scris de o comisie și cartea de acum îți dă sentimentul că a fost și ea scrisă de o comisie. Există chiar și o voce jurnalistică și nuanțe din partea tradiționaliștilor și există, poți bănuși, chiar ceva pentru studenții la teologie.”

Autorul Bibliei prescurtate a fost de altfel, înainte de a ieși la pensie, director de școală.

Iar editura care a publicat cartea e convinsă că va avea mare succes. Spune chiar, că asemenea originalului, ar trebui să devină un „best seller”.

Redactor-șef: Alexe RĂU  
Secretar de redacție: Elena Turuta  
e-mail: gazetabib@yahoo.com



Oxana PLUGARU



22-14-75; 24-04-43; 23-80-04